

Al treilea principiu al Isprăvniciei: RESPONSABILITATEA*

Al treilea principiu al Isprăvniciei afirmă: **ni se cere și ni se va cere socoteală pentru tot ceea ce suntem și avem, atât aici pe pământ cât și în veșnicie**

I. Suntem responsabili pentru veșnicie

Undeva, înlăuntrul fiecărui om există gândul că va veni o zi când fiecare va da socoteală pentru faptele făcute. Acest gând nu e deloc liniștitor, ci chiar tulburător. Chiar dacă existența iadului este negată de majoritatea oamenilor din zilele noastre, aceasta nu înseamnă că el nu există. Sunt doar două alternative veșnice și fiecare om de pe pământ va fi tras la răspundere pentru modul cum trăiește. Noi putem alege să-L căutăm pe Dumnezeu, să părăsim păcatul în care ne-am născut și să ne punem sub conducerea Domnului Isus. Astfel, neprihănirea lui Hristos ne va salva prin prețul deja plătit la cruce. Nesupunerea față de domnia Lui aduce pedeapsă pentru păcate.

Romani 14:2; „Deci fiecare dintre noi va da socoteală despre sine însuși înaintea lui Dumnezeu.”

În acest capitol (Romani 14), Pavel a discutat problema criticării celorlalți creștini. Unii erau „liberi” să consume carne cumpărată de pe piață, care, după cum toată lumea știa, fusese jertfită idolilor păgâni. Această problemă crea adevărate dispute între cei ce mâncau carne și cei ce mâncau numai verdețuri. Cu siguranță mai erau și alte probleme asupra cărora nu se înțelegeau.

Pavel ne spune că trebuie să fim atenți să nu-i judecăm pe alții după felul nostru de trai. Principalul motiv pentru care nu trebuie să facem acest lucru este că noi cu toții suntem responsabili doar față de Dumnezeu și că trebuie să ne raportăm standardelor Lui, **pentru că ne vom înfățișa cu toții la scaunul de judecată al lui Hristos**. Apocalipsa 20:11-14 relatează scena în care toți oamenii își vor primi binecuvântarea sau pedeapsa veșnică înaintea scaunului de domnie al lui Hristos. În Matei 25:29-46, Isus vorbește despre judecata de la sfârșitul lumii în care vor fi separate „oile de capre”, cei neprihăniți primind viața veșnică, iar cei răi fiind izgoniți în întunericul de afară.

Ce fel de responsabilitate avem??

1. Una veșnică

În primul rând, noi suntem ispravnici ai vieții în sensul veșnic. Biblia descrie veșnicia ca fiind o viață veșnică ori o moarte veșnică, dar în niciun caz nu vorbește de non-existență. Odată ce am fost creați și am devenit ființe umane am primit o natură spirituală care va exista și după ce trupul nostru nu va mai fi. Sufletul nostru este veșnic, dar, pentru că „suntem” infectați de păcat și pentru că am ales sau alegem să nu ascultăm de Dumnezeu, vom muri spiritual. Dacă nu ne naștem din nou prin credința în Isus Hristos, când vom muri fizic, vom continua să experimentăm veșnic existența morții spirituale.

2. Una individuală

În al doilea rând, ca ispravnici ai vieții unice pe care o avem, noi singuri suntem responsabili pentru ceea ce ni se întâmplă. Nu putem da vina pe părinți pentru păcatele noastre, pentru că fiecare

am ales păcatul. Fiecare avem de administrat o viață și vom da socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru modul cum o vom administra.

Ezechiel 19:4: „Iată că toate sufletele sunt ale Mele. Atât sufletul tatălui, cât și sufletul fiului sunt ale Mele. Sufletul care păcătuiește, **acela** va muri!”

Dumnezeu ne avertizează că nu trebuie să învinuim pe nimeni pentru sfârșitul nostru veșnic. Dacă vom avea parte de moartea veșnică va fi din cauza păcatelor noastre și nu ale altora. Dacă vom avea parte de o viață veșnică va fi numai pentru că am acceptat harul salvator al lui Isus Hristos și nu pentru că am crescut într-o familie de creștini, pentru că am mers destul de des la biserică sau din oricare alt motiv.

Există scuze pentru a nu fi responsabili?

Bineînțeles că ne putem găsi mii de scuze, dar nimic nu ne scuză. Unii oameni nu sunt responsabili pentru că privesc la alți creștini și văd ipocrizia și neajunsurile lor. Cu siguranță, toți creștinii ar trebui să ducă o viață responsabilă fiind o mărturie atât prin faptele lor cât și prin vorbele lor. Dar, cu toate acestea, „crengile uscate” nu constituie un motiv pentru a nu fi responsabil. Oare va fi Dumnezeu suficient de „înțelegător” și să absolve pe cineva de răspunderea lui doar pentru că nu a fost înconjurat de creștini „de cea mai buna calitate”? – NU, ci „sufletul care va păcătui, Acela va muri”

Ai învinuit vreodată pe cineva pentru căderea ta în ispită?

Ai găsit vreodată scuză pentru un păcat doar faptul că l-ai văzut și la un alt creștin?

Dacă da, mărturisește-l înaintea Domnului și pocăiește-te de el: _____

Investirea vieții

Citește Luca 19:12-26

3 lucruri concrete din acest text:

- Toți oamenii au o viață și dreptul de a alege să-L asculte pe Dumnezeu. Observați că în parabolă se spune că Isus a dat „fiecăruia” câte un talant, aceeași măsură. El accentuează egalitatea oamenilor în fața lui Dumnezeu și responsabilitatea fiecăruia.
- Stăpânul care s-a întors ca rege este Isus Hristos care se va întoarce în glorie să încheie veacul acesta. Evenimentul principal la întoarcerea Lui va fi judecata fiecăruia om și răsplătirea după faptele făcute. Dumnezeu știe deja sfârșitul fiecărei persoane, dar El o va face atunci pentru ca fiecare om să înțeleagă ce se întâmplă.
- Slujitorii au produs și au adunat sume diferite plecând de la aceeași sumă de bani. Slujitorii sunt diferiți în credință, productivitate și dedicare. Dar există și unul care nu a adunat nimic pentru că nu a făcut nimic. El a fost singurul care a fost pedepsit. Putem înțelege că, deși unii dintre noi vom fi mai eficienți, iar alții mai puțin, nu vom fi pedepsiți. Singurii care vor fi pedepsiți vor fi aceia care nu i-au dăruit deloc viața lor lui Hristos.

Cu altă ocazie, Isus a spus pilda puțin diferit, astfel că în înregistrarea făcută de Matei citim: „Iar pe sclavul acela nefolositor aruncați-l în întunericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!” (Matei 25:30). Acest verset ne clarifică pedeapsa dată slujitorului – moartea veșnică. El spune clar că dacă nu

ne investim viața pentru Dumnezeu, vom muri pentru veșnicie. În iad va fi plânsul și scrâșnirea dinților pentru că oamenii din întunericul acela vor regreta amarnic că nu și-au trăit viața pentru Dumnezeu, ci pentru ei înșiși.

Mai mult ca sigur, cu toții am pornit în această călătorie în isprăvnicie pentru că suntem creștini și vrem să învățăm cum să ne investim mai mult viața pentru Dumnezeu. Să ne reamintim ce înseamnă să fii creștin:

- **Mărturisirea** păcatului. Păcatul a rupt orice relație pe care cineva ar putea să o aibe cu Dumnezeu.
- **Credința** în ceea ce a făcut Isus pentru noi. El S-a întrupat în persoana Domnului Isus, a trăit pe pământ o viață perfectă și a suferit moartea crudă ca pedeapsă pentru păcatele noastre, apoi a înviat biruind moartea. Astfel, El intră în viața noastră, devenind una cu noi, având puterea să ne curățească păcatele și să ne dea biruință asupra morții.
- **Pocăința** de păcatele noastre. Pocăința înseamnă întoarcerea spatelui către păcat și cu fața către Dumnezeu trăim pentru El. Pocăința mai înseamnă să ne pară rău și să ne lăsăm inima și mintea să ne fie schimbate.
- **Primirea** lui Isus în inima noastră ca Mântuitor și Domn. Asta înseamnă să-L invităm în viața noastră și să fim de acord ca El să o conducă.

Creștinul este SALVAT din „întunericul de afară” și este *salvat* pentru scopurile lui Dumnezeu. Un scop al Lui bine exprimat este acela de a mărturisi și altora adevărul salvării divine.

Gândește-te că oamenii cu care lucrezi, cu care te întâlnești zilnic pe drum s-ar putea să nu fi auzit niciodată acest adevăr esențial. Este datoria (responsabilitatea) ta să le transmiți cât mai repede ce are Biblia de spus în privința responsabilității personale. Fii pregătit întotdeauna să spui altora cum ai devenit creștin și cum pot deveni și ei.

II. Suntem responsabili pentru a avea o viață fericită aici pe pământ

Există o judecată finală, dar există și o judecată a faptelor noastre cât timp mai suntem pe pământ. De multe ori ignorăm acest lucru pentru că *sperăm* că ceea ce facem sau nu facem nu ne va afecta imediat.

Biblia ne reamintește că responsabilitatea noastră nu este numai veșnică, ci și temporală:

- Proverbe 9:12: „Dacă ești înțelept, pentru tine ești înțelept; dacă ești batjocoritor, tu singur vei suferi.”
 - Un bun ispravnic va avea de câștigat. Acest verset ne spune că înțelepciunea îi aduce beneficii înțeleptului, îl va binecuvânta. Dacă ești înțelept în folosirea a ceea ce ți-a dat Dumnezeu, înțelept în isprăvnicirea vieții tale, atunci vei avea parte de beneficiile înțelepciunii tale.
 - Un ispravnic rău va avea de pierdut. Când noi încercăm să facem rău, răul acesta se întoarce împotriva noastră; întotdeauna vom plăti pentru răutatea noastră.

Aplicând acest lucru la bani, putem spune că atunci când cineva își investește sau își folosește banii cu înțelepciune nu va avea decât de câștigat, dar dacă îi va risipi, ignorând nevoile din viitor și prioritățile momentului, nu va avea decât de suferit.

Acest verset nu se referă numai la cei care nu mai au nimic, care sunt distruși, care trăiesc pe străzi sau la marginile orașului. Se referă la fiecare dintre noi. Dumnezeu ar vrea să ne binecuvânteze dacă și noi am vrea să folosim ceea ce El ne-a dat pentru scopurile Lui și nu pentru ale noastre.

Cartea Proverbe are multe de spus despre isprăvnicie și despre responsabilitatea individuală. Vezi următoarele versete care vorbesc despre **buna isprăvnicie**: 3:9-10; 3:27; 6:1-8; 8:21-22; 10:2; 11:24; 11:31; 12:14; 13:4; 13:7; 13:11; 13:22; 16:8; 24:3-4; 28:27; 31:10-31. Următoarele versete vorbesc despre o **isprăvnicie slabă**: 1:19; 1:32; 3:28; 6:1-2; 10:2; 11:24; 11:28; 13:4; 13:7; 13:11; 16:8; 19:15; 21:17; 21:20; 23:4-5; 24:30-34.

- **Luca 18: 29-30**: „*El le-a răspuns: – Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casa sau soția, sau frații, sau părinții, sau copiii de dragul Împărăției lui Dumnezeu și care să nu primească mult mai mult în vremea aceasta, iar în veacul care vine – viață veșnică.*” Accentul pus de Isus cade pe ceea ce au lăsat ucenicii pentru a veni, iar principiul se poate aplica foarte bine și nouă. Deși pentru multe lucruri nu vom fi răsplătiți aici și acum, viața credinciosului va conține multe binecuvântări și pe pământ pentru buna lui isprăvnicie.
- **Luca 16: 1-15** – Isus folosește această pildă pentru a ne ilustra cum știu oamenii lumii acesteia să se folosească de bani mai bine decât știu copiii Lui.

Isus a vorbit atât de răsplata de pe pământ a bunei isprăvnicii, cât și de răsplata din veșnicie. Dacă știm cum să folosim banii sau alte bunuri ale noastre cu înțelepciune pe pământ și-i vom binecuvânta și pe alții din resursele noastre, ne vom aduna în cer o comoară ce nu se va pierde. Printre cele mai bune lucruri ce le putem face cu banii noștri se numără și deschiderea ușilor pentru răspândirea Evangheliei și investirea în câștigarea oamenilor pentru Isus Hristos. Când vom ajunge în rai, o parte din binecuvântarea noastră va fi bucuria pe care o vom împărtăși cu cei pe care i-am ajutat să vină la Hristos.

O altă lecție importantă o învățăm din hrănirea miraculoasă pe care a făcut-o Isus celor 5000 de bărbați: *puținul nostru poate deveni mult în mâna lui Dumnezeu*. Noi avem puțin în comparație cu ceea ce are Dumnezeu, dar atunci când îi dăm Lui puținul nostru – adică atunci când îl folosim sub călăuzirea Lui și pentru scopurile Lui – Dumnezeu ne binecuvântează acest puțin, înmulțindu-l și făcându-l deosebit de eficient în orice lucrare bună. Un exemplu în acest sens îl găsim în modul în care facem noi ca biserică La Răscruce picnicurile. Fiecare aduce puțin și îl dă celorlalți. La sfârșit, atât el cât și ceilalți sunt săturați din plin și mai și rămâne!! Slavă Domnului!!

Să ne reamintim cel de-al treilea principiu al isprăvniciei: **ni se cere și ni se va cere socoteală pentru tot ceea ce suntem și avem, atât aici pe pământ cât și în veșnicie**